

РЕШЕНИЕ

№ 2938

гр. София, 29.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в публично заседание на 12.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **12180** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Х. П. С. срещу принудителна административна мярка (ПAM), изразяваща се в принудително задържане чрез поставяне на „скоба“ на управлявания от нея лек автомобил с марка ВОЛВО, рег. [рег.номер на МПС] , приложена на 17.11.2021 г. от контролор автомобилен транспорт - скоби в [фирма] /ЦГМ/.

Жалбоподателката сочи, че е паркирала управлявания от нея автомобил на ул. Т. срещу входа на Министерството на енергетиката, влизайки от ул. В. и движейки се вдясно по посоката на движение. Твърди, че се е върнала в началото на ул. Т. на кръстовището с ул. В., за да погледне пътните знаци, но единственият знак, който е бил поставен там, е бил за еднопосочно движение. С оглед липсата на маркировка, знаци и надписи, указващи забрана за паркиране или необходимост от заплащане на паркиране, се поддържа, че не е спазено изискването на чл.99, ал.2 от ЗДвП, като се излагат и доводи, че гражданите не могат да знаят редът и условията за паркиране на дадена улица, които могат да бъдат периодично променяни и поради това е необходимо обозначаване с пътен знак. По изложените съображения счита, че при паркиране на автомобила си на [улица]. е спазила всички изисквания на ЗДвП и не е била задължена да заплати престоя на автомобила, поради което неправомерно ѝ е наложена ПAM. В проведеното по делото съдебно заседание жалбоподателката не се явява и не се представлява.

Ответникът -- „контрольор автомобилен транспорт“ в ЦГМ Д. М. И. лично и чрез адв. М. Г. оспорва жалбата, като счита същата за неоснователна. В писмено становище излага доводи, че принудителната мярка е законосъобразно приложена. Претендира разноски, за които представя списък.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 17.11.2021 г. Х. С. паркирала управлявания от нея автомобил марка ВОЛВО, рег. [рег.номер на МПС] , на [улица], попадаща в района на действие на „Зелена зона“. При направена проверка от страна на служители на ЦГМ било установено, че за паркирания автомобил не е заплатена такса за паркиране в зоната на платено почасово паркиране ("Зелена зона"), поради което в 13:14ч. автомобилът е бил блокиран чрез поставяне на техническо средство тип „скоба“ била поставена скоба. Поставената скоба е отстранена в 14:30 ч. след заплащане на сумата от 31 лева.

Като доказателства по делото са приложени Заповед № СО17-РД95-502/29.12.2020 г. /л. 18 от делото/ на кмета на Столична община за въвеждане на територията на СО на режим на почасово платено паркиране „Синя зона“ и „Зелена зона“; Заповед № СОА18РД- 95-454/03.08.2018 г. /л. 27/ на кмета на СО, с която са одобрени редът и условията за принудително задържане, чрез блокиране на колелото на неправилно паркирано ППС, в зоните за почасово платено паркиране, при използване на техническо средство тип „скоба“; Решение № 73 на СОС от 17.12.2015 г. за определяне на цени за паркиране в зоните с въведен режим на почасово платено паркиране /л. 31/; справка относно извършени плащания за синя / зелена зона / л.33 /; два протокола за блокирани автомобили /л.34 и л.35 /, както и фотоснимки /л.36-49/. Приложена е също така е и Инструкция за работа на служителите на длъжност „Контрольор автомобилен транспорт, той и шофьор“ /л. 50/, Допълнително споразумение № РД-12-2П-548/ 01.09.2017г., № РД-12-2П-218 / 01.08.2019 г., № РД-12-2П-198/02.08.2019 г. и № РД-12-2П-237/02.08.2019 г., както и длъжностни характеристики. Приложени са и схеми на работен участък на екипа „скоби“, включващ процесното място, схема на подзона 13 за „Режим на почасово платено паркиране „Зелена зона“.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срок, от лице с правен интерес и срещу подлежащ на обжалване акт, поради което е допустима.

Съгласно чл.167, ал.2, т.2 ЗДвП служби за контрол, определени от кметовете на общините, използват техническо средство за принудително задържане на пътно превозно средство, за което не е заплатена дължимата цена за паркиране по чл. 99, ал. 3, до заплащане на цената и на разходите по прилагане на техническото средство.

Според чл. 124 от Наредбата за организацията на движението на територията на Столична община /НОДТСО/ оперативната дейност по използването и прилагането на техническото средство тип "скоба", таксуването на собствениците или упълномощените от тях водачи, както и освобождаването на принудително задържаните ППС, се организира и осъществява от общинското дружество [фирма] по ред и при условия, определени със заповед на кмета на Столична община, издадена на основание и в изпълнение на чл. 167 и сл. от ЗДвП. Със Заповед № СОА18РД-95-454/03.08.2018 г. кметът на СО е одобрила редът и условията за принудително задържане чрез използване на техническо средство тип „скоба“. Следователно

[фирма] е орган по смисъла на §1, т. 1 АПК, а служителите на дружеството са овластени да прилагат административните правомощия по налагане на принудителната административна мярка по чл. 167, ал. 2, т. 2 ЗДвП. Изпълнителният директор на търговското дружество е издал Инструкция за работа на служителите на длъжност „Контрольор автомобилен транспорт, той и шофьор“ в сектор „Принудително задържане“ от отдел „Паркиране“ по участъците от зоните с режим на почасово платено паркиране - "синя зона" и "зелена зона" (Инструкцията), в която е регламентирано действията на длъжностните лица, които са оправомощени да налагат принудителната административна мярка. Видно от приложеното по делото допълнително споразумение, ответникът е бил назначен на длъжност „контрольор автомобилен транспорт“ в ЦГМ, с оглед което е бил компетентен да наложи принудителната мярка.

Не се констатира съществени процесуални нарушения при налагането на принудителната мярка. Съгласно т.6 от Заповед № СОА17-РД95-554 от 29.09.2017г. на кмета на СО, поредността на действията на контрольора след констатиране на престой на ППС без заплащане на в зоните за платено почасово паркиране е следната: контрольорът поставя техническото средство тип „скоба“, прави най - малко 5 снимки с фотоапарата за констатиране на нарушението, след което съобщава на координатора по радиостанцията регистрационния номер и марката на ППС, мястото на нарушението, часа и минутите на констатиране на нарушението. Видно от доказателствата по делото, тази процедура е спазена.

Спорът между страните е относно материалната законосъобразност на приложената принудителна административна мярка.

Чл. 99 ЗДвП предвижда, че в населените места собственикът или администрацията, управляваща пътя може да определи райони, пътища или части от пътища за зони за платено и безплатно паркиране в определени часове на денонощието, като местата за паркиране по ал. 1 се обозначават с пътни знаци, пътна маркировка и надписи, чрез които на водача се указват условията за паркиране. Съгласно чл.54 от НОДТСО, на улици, булеварди, площади и паркинги - публична общинска собственост и други части от пътната инфраструктура, както и други терени - общинска собственост, съобразно схеми за местоположението и обхвата, приети от Столичния общински съвет, със заповед на кмета на Столична община, се въвежда режим на почасово платено паркиране на ППС. Според чл.55 от Наредбата режимът на почасово платено паркиране е обособен в две зони: "Синя зона" и "Зелена зона", подробно описани чрез очертания на границите. От описанието на границите на зоните в НОДТСО и в Заповед № СО17-РД95-502/29.12.2020 г. категорично се установява, че ул. Т. попада в обвата на действие на установения за „Зелена зона“ режим на почасово платено паркиране.

Съгласно т.2 от Заповед № СОА17-РД95-554 от 29.09.2017г. на кмета на СО, след констатиране на престой на ППС без заплащане в зоните за почасово платено паркиране се извършва принудително задържане, чрез блокиране на колелата на неправилно паркираното ППС с използване на едно или повече технически средства тип „скоба“.

В случая, както беше казано, улицата, на която е бил паркиран автомобилът, категорично попада в очертанията на зона за платено почасово паркиране – „Зелена зона“. Не се твърди от жалбоподателя и няма доказателства да е извършено плащане за почасово платено паркиране, следователно безспорно е и че не е извършено

плащане на таксата за почасово паркиране.

Не се възприема тезата на жалбоподателката, че не е била задължена да заплати престоя на автомобила, съответно няма основание за прилагане мярката, тъй като не е имало поставен пътен знак за "Зелена зона" при навлизането ѝ с автомобила по [улица]откъм ул. В.“.

Следва да се отбележи, че съдът приема за установено, че в началото на ул. Т. след кръстовището с ул. В., откъдето е навлязла жалбоподателката, към процесната дата не е имало поставен пътен знак, сигнализиращ наличието на зона за платено паркиране. Това е видно от приложената към жалбата снимка на процесния участък. Ответникът не излага твърдения и не ангажира доказателства в обратна насока. Както обаче беше посочено, улица Т., на която е бил паркиран автомобилът, попада в „Зелена зона“, описана в т.І на Заповед № СО17-РД95-502/29.12.2020 г. и НОДПТСО. Както в заповедта, така и в Наредбата, която е подзаконов нормативен акт, ясно е посочено, че територията на действие на зоната включва улиците, булевардите, площадите и паркингите, попадащи в нейните очертания, т.е. режимът на почасово платено паркиране „Зелена зона“ е приложим по отношение на всички улици, булеварди, площади и паркинги, попадащи в очертанията на зоната. Съгласно чл.62 от НОДТСО началото и края на действие на зоните за паркиране в режим на почасово платено паркиране се сигнализират с пътни знаци и табели, чрез които на водачите на ППС се указват условията за паркиране, като могат да се оборудват с камери за видео наблюдение, апарати за фото заснемане и да се обозначават с пътна маркировка. Видно от цитираната разпоредба, необходимо е сигнализирането с пътни знаци и табели в началото и края на действие на зоната, но не е задължително такива да са разположени във всеки участък вътре в зоната. В случая ответникът по делото е предоставил снимков материал, видно от който са поставени знаци и табели, сигнализиращи за навлизането в зоната, в това число на процесния участък, през който автомобилът на жалбоподателката е навлязъл в зоната. След като по твърденията на жалбоподателката е завила от бул. Д. по ул. Бачо Кило, тя е преминала през табелата, указваща началото на действие на зелената зона и пак според описаното от нея движение до мястото на паркиране, не е излизала от нея. Следователно, плащане за паркирането на ул. Т., която е обхваната от зоната за платено почасово паркиране /Зелена зона/ е било дължимо и след като такова не е било извършено, са били налице предпоставките за прилагане на принудителната мярка и същата е била законосъобразно наложена.

Предвид всичко изложеното, жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Процесуалният представител на ответника е претендира, но тъй като не е такива да са извършени от него, искането му следва да бъде оставено без уважение.

Т. амотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 51 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Х. П. С. срещу принудителна административна мярка - задържане с техническо средство тип „скоба“, приложена на 17.11.2021 г. от контролор автомобилен транспорт в [фирма] по отношение на лек автомобил марка ВОЛВО, рег. [рег.номер на МПС] .

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: